92 huiꝫ differt spē à mīa leonis. Et quando bruta, quae hodie
Leo differunt speciebus sūa enī ē q̄ dignus astadte hic
sed scit d qd alio ꝫ pōs) n̄ differre spē à Leone adeoꝫ
liē hūius qui intllt sō mī adeqte bē frt, q̄ ē sparsim
sepia ꝫpositi: sed id quod sint nō distincti n̄ ē necesse
qd adeqte spē oēs pōt distinguant sed sufficit qd sint unā
tum pōm distinguant qd ꝫtingeret si una fā informaret duas mās ꝫ distas.

L 9 1 Inst: mīa meta Pētri nempe at differt spē
a mīa meta Bucephali: ꝫ et vīa pſtea
Pēi et Bucephi: Respondeo arg. qa ꝫ at Pēi et Bucephali ꝫtinedunt ad oi dīna nihil hent ꝫ qd differant. ims ꝫstue ē id ōs qīn̄ lordiwecuit argūm.

phijs L 9 2 Dices 4. rʳᵃ phūm: mīa Lᵃ est mīs se hēt
in ord ad frār sudiaty atq. mīa 2ᵃ in ord ad
artifitialy: sed mīa 2ᵃ artefactorum st spē disti: ꝫ
sed dum ꝫ mīs Lᵃs. Et ꝫparasōm phi n̄ ꝫcedere d sim-
b da similitudine sd dealigili q ꝫvertit in eo quod silet mīa
Lᵃ pot recipere sucessive distas fās sic et ead mīa
2ᵃ vg album pt succesive recipere lēs, fās: nec
eo ꝫᵃ docuit phūs mīe lēsluwi gnās 4 delalli ꝫ 5ᵘ
6 docuit ad aliam frām allam māmeenanām,
nec etiam quando asseruit ibidem ingenitū al ꝫ
ruptū manere eand materiam numero hūs spē
debet ēn elligi de materia 2ᵃ q̄ ja lespectu frōmaꝫ accidentalium.

L 9 3 Dices 5ᵒ: date aliq mīa sublunaris vg formica q n̄ pōt recipere aliqm frām sublunare vg elephantis. ꝫ sat hē erunt distā spē. Respon ꝫ ēe sūm de mīa formica in ord ad illam frām adeqte hom-

tam bñe partibus ipsius mïæ n̄ eius ð eadẽ mïa incõd ad 93
fam in adeq̃te sumptam et bñe ẽ pte minima paritatis sic
pars minima ipsius elephantis m̃ (?) in p̃t ob eand̃ form̃ recipe-
re adeq̃te formam ~~ipsius~~ ejusd̃ elephantis; hæc ð p̃t pars
minima ẽ ejusd̃ spẽi ð alius ~~ett~~ ð alia ð alia ð alia.

Dubium 2

D. mïa Cœlestis et Sublunaris sintne ejusdẽ Spẽi!

§ 94

Affirmẽ ð Scot. Mat. Arr. Ovied. et plurimi aliiq̃ | Scot. Mat. Arr. Ovied. Lut.
Ant. Leg̃ ð Lut. in phiã tratñ nº 182. Probãr
tamẽ q̃a inteyn̄ sẽ (?) quiescẽ ad nullã necessitate ð
nulla dat. necessitas admittendi eam diversitatẽ spe-
ciẽ in mïa Cœlestẽ ð sublunarẽ: q̃ n̄ diversifi-
cant spẽi. Prob. mïn q̃a ẽ illa necessitas oriret
ex incorruptibilitate Cœlor. ex eor. majori nobilite re-
spectiue ad ẽm sublunarẽ. Ð neutrũ deciẽ p̃t. q̃ etc.

Prob. mïn q̃ ad 1am p̃tẽ q̃a dato q̃ Cœlẽ

§ 95 Cœlestia ẽẽnt nobiliora sublunaribus adhuc il-
lor. mïa ẽẽt ejusd̃ spẽi c̃ sublunaris: ð p̃t q̃a corpus hu-
manũ ẽ nobilius equo, ð tñ tam mïa corporis humani q̃m
equi sẽ ejusd̃ spẽi: q̃ etc.

Prob. 2 mïn ead̃ q̃d 2am p̃tẽ q̃a hic sup-

§ 96 pono Cœlos ẽẽ corruptibiles ut suo lõ ostendẽ-
mus ð oñã experientia mathematicor. quidem (?) q̃ ob-
servarunt multas in Cœlis maculas stellas ð de novo genitas
et varias maculas solares; deinde dato q̃ corpora Cœlestia
ẽẽnt incorruptibilia adhuc mïa Cœlestis ð sublunaris ẽẽnt ejus-
dẽ spẽi: hæc in incorruptibilitas p̃t convenire ex (?) q̃m
n̄ eius a mïa q̃ ẽ bñe sudtiũ (?) p̃t id convenire ð divinite

94 agentiu nativum et calentium dissolvere unionem
et materiam et formam caeli et ex debetis divinis et non conservandis et agentibus naturalibus ad caelorum corruptionem tendentem ex vi sua tantum quia et si maxima non posset illa quemquam aliter disponentes ad corruptionem.

Oppositum tenet Cic. lib. 1º de caelis q. 3 ar.

497 2da Mag. Soar. Compt. et alii apud Salm. citatum n. 460. Probant 1º auctoritate philosophorum, qui volunt caelos incorruptibiles: quia illorum materia e divisa spiritu a sublunari.

2º et melius auctoritatem patri Ecclesiae mundi constitutionem non esse magni faciendam, siquidem in iis adeo crasse erravit ut mundum dixerit esse ad aeternum, quod e contra Sacra Scriptura et S. S. Patres probant 2º explicando plurimum et incorruptibilitate qua ad essentiam.

Dices 1º quia plus conveniat caelestia sit melior sublunaribus: id non possunt decipere contraria deinde sit sedes dei immortalis: quia sit incorruptibilia. Resp. eandem deum promarius probant solutio ex dictis n. 495 et 496. Nec tamen ex illa non sequitur caelos esse incorruptibiles. Nam licet Deus sit spiritualis et infinitus non ideo caeli sunt infiniti et spiritualiter: quia sicut licet Deus sit immortalis non ideo erunt incorruptibiles ad summum enim erunt incorruptibiles ab extrinseco, ut supra diximus.

499 Dices 2º: Si Luna et qua caelum essent corruptibiles magnum acciperet detrimentum ab igne in ejus obitu existente. Sed non accipit: ergo etc. Resp. ex mediocris ratione ignis ibi existentis propter materiae tenuitatem non esse adeo validum ut detrimentum inferat, cum sit quasi corpus sit densitatis plusquam adamantinae. Vel dic ignem non existere in obitu Lunae ut multi volunt.

Dices 3º.

233 Dos 3º: Cœli n̄ crescunt, neq. minuunti 95
ꝯ hoc a nobis n̄ deprehendatur: ergo n̄ st corrupti-
biles. Resp.ᵒ neg. ans. quia minuuntur et crescunt augmentum non
uitali, ut constat experientijs, quod si fallat, n̄ deprehenditur è
ꝑ maximam distantiam. 2.ᵒ ex consequ. bis quod cœli habent distinctam
materiam à corporib. sublunaribus; ut ostendit diversitas motuum
et operationum. nam et elementa habent distinctos motus,
et operationes quae aliquo corum sunt incorruptibile. Neque
probat 2º; quod D. Dionisius contrarium sentit: loquitur in
ꝯ 1ª opinionem Aristot.

D. Dion.

204 Probant 2º: forma cœlestis informat in sepa-
rabiliter sublunaris ens separabiliter: ergo st
diversae speciei. nam diversitas actuum arguit diversitatem in spec.
Resp. neg. ans.: forma cœlestis informat inseparabiliter ab extrinsecis et
ꝑ alterius ꝯ ipsum ut st 1ª dixerim transeat ab intrinseco et de
forma neg. ans.

232 Dices 2ᵒ n̄ assignabitur causa qualiter ꝯ forma
cœlestis n̄ postulet informari ab intrinseco in sepa-
rabiliter: ergo etc. Resp. ex n̄ dari hanc oppositum evidente.
ꝯ enim tremarg. fundatum in Scriptura et SS. PP. ut asserimus
illam inseparabilem in informando esse ab extrinsecis: Scrip-
tura enim cum prius loquitur d. conditione cœli et terrae Gen-
esis 1º ibi in principio creavit Deus cœlum et terram. materia
terrae n̄ postulat informari inseparabiliter ab intrinsecis: ergo
ꝓ forma cœli. Tandem probabilior Patrum sententia affirmat
formam cœlorum (unum si excipias empyreum) fuisse pri-
mam materiam, ergo jam illorum forma informat separabi-
liter.

Inferes: ergo sat forma empyrei erit di-
versae speciei ab aliis formis. Nego itidem ergo eadem ...

96 Empyrei, ac d alijs, nulla dete necessitas deuisifi-
candi eas mas.

R^o. ad 2^m. esse pro jit q. dicere illum d ad-
203 tem in nobis et distingui ex eo q ad illas
pos distinguendas nulla dete necessitas: ita spes sublu-
nares et hinc ex se q insequent mam separabilit abin-
seca, id ad exteio ee ipsius ma dum, fam terra, d aq
n eet dista spei q illas pprietates, t ab eis pris, t ab
ex seca geuire pcund.

R^o ad 3am pm nando supsum, f termin-
204 am data est necessitas distinguendi eas pos, q
sit hinc dista dota facta illius m e ad intelligibile, d volitas
ad volibile, sit pa visiva ad lucidum et coloratum, d au-
ditiva ad sonum. ad 2am vere eam inseparabilitatem fas
n pe geuire a ma q d et ee Surium, eis posstulatae
frar: q tur separabilitas dedat geuire a susp ab agente
nali spe diversas generium. ad 3am ver. fas ter-
ra, d aq ee distas spe q distas spe pprietates, q utraq
postulat ad qs pprietes ma e indiers sit e ab eis pas
d in ma n postulat eas pprietes, et qlites q dant ~~[illegible]~~
segante fam d n mam.

Probant 3°. si ma caelestis eet ejusd spei
205 c sublunari posset recipere fas sublunares
id n jit. Sig spontanea e pa q nunqm reuolenda ad
actum: q etc. R^o. nando mm: ad illius pbem deo c
distie ad 3^m. spontanea e pa q nunqm reducendae
ad actum p se, d ab intrinseco sed allegis et ab extrin sequ.
hoc vis impra ab extris ut allegis n tollit q ma ca-
lestis n sit ejusd spei c sublunari: d pet q licet
pm ma calestis e ejusd spei cu alia pa ma, et hin pam

ad recipiendas alias spẽs formæ cœli et illas nunquam sit ha- 97
bitura: & ex quibus mã cœlestis nunquam sit habitura formas
sublunares erit ejusdem spẽi cum mã sublunari.

236 Inst: si spũa caria aliquis formæ habuit
insufficientiam in actuam ad tem formam de mã
cœlestis perpetuo carebit formis sublunaribus & c.ª: quod ad
illas non habet potentiam. Resp. negando maj. quia humanitas Xp̃i
Dom. si spũa carebit propria subsistentia et tñ ad illam habet
erit potentiam: sic et in Beatis dantur multa pia & potentiam
obedientialem non habebunt actum ipsæ in actu agente supra
generica, augmentativa & nutritiva.

237 Ex aliis probationibus.

Probant 4.º: quia si mã cœlestis & sublunaris essent eju-
sdem spẽi cœlum esset corruptibile & incorruptibile ab intrin-
seco: corruptibile ratione mã in ... quia est principium corruptionis:
incorruptibile ratione formæ quæ expellit dispositiones inducentes corrup-
tionem. Sed hoc est contra dictio: ergo etc. Resp. 1.º negando maj.
quia forma cœli non postulatur formare inseparabiliter per se dedris
et consequenter cœlum non est ratione mã sed ex ratione formæ est corruptibile. Resp.
2.º dato quod cœlum sit incorruptibile ratione durum absolute et includat
mam ejusdem spẽi cum sublunari: nam etiã esse principium
corruptionis ad contum & sufficiens omni sit expedita ad
recipiendas alteras formas: in presenti cũ sit impedita
exigentiam cœli: ex quo tum sit in nostra creã quæ omni-
um operandi libere si sit expedita et ita impe-
dita in Beatis a vi Dei, ut nunquam possit libere
Deum amare.

208 Probant 5.º si hæc mã forent ejusd:

208 speciei potest caelum introducere suam formam in materia sublunarem, seu astra possent caelum convertere in se sublunaria. Sed hoc non est dicendum: ergo etc. Probatur maior quia licet sublunaria non habeant maiorem activitatem quam caelestia: ergo si illa possunt in se convertere alia corpora, etiam et caelestia poterunt in se convertere sublunaria.

209 Respondeo maior. Concedo illius probationem quia in sublunaribus datur virtus productiva, quod constat ex experientia quam experientiam non habemus de corporibus caelestibus, unde potest esse quod licet maior est resistentia aliquorum corporum eo minor est illius activitas ad producendam formam, ut videtur, ut potest in adamante et auro: quia quamvis resistunt variis non producunt alias formas adamantis et auri: ergo si licet caelum summe resistat variis non poterit producere aliud caelum neque in se convertere sublunaria.

210 Neque immo resistentia si haberet ex parte formae, sicuti ex parte unionis erit infinita sed est finita. Probatur ergo si resistentia est finita poterit vinci ab aliquo agente naturali. Neque illud quia licet illa habet virtutem finitam ne separetur ab illa, ex hoc resistentia non potest vinci ab aliquo agente naturali. Ex quo infertur dato quod caelum sit incorruptibile de solius potentia non potest aliquod agens introducere in illo qualitates disponentes ad corruptionem, quamvis illius resistentia sit finita.

211 Probant 6° dicta actione arguunt in substantiis diversitatem speciem sed in materia sublunari dantur dicta actiones ac in caelestibus ergo dicta contrariae sunt in dictis substantiis: ergo habent diversitatem speciei. Distinguo maior: quando ipsa dicta actio postulante a substantiis, concedo: quando non postulante, nego maior: utraque substantia est de se indifferens ad hoc ut actiones quas ius habet, patet talia quae nil a priori dictae speciei et sic sunt caelestes et sublunares: quandoque ius caelestis est ejusdem speciei de sublunari quia habent eundem effectum generalem

Spatium ō Segr id subtm in spō. [illegible] qd datr in- 99
divisibilis etiam [illegible] nullum [illegible] [illegible] at [illegible] sit
adhuc [illegible] ex ejusd spōi 9 sublunari qm ad madum unum
indivisibile [illegible] ē ejusd spōi [illegible] [illegible] ex dici
[illegible] quantitatem ee [illegible] ab ex dicis.

Probant 7. [illegible] ut [illegible] debuit ab [illegible]
212 dare [illegible] Cæli [illegible] ejus Cæli: [illegible] sed hæc
postulet [illegible] incorruptibile: qr [illegible] postulabit in
[illegible] [illegible] incorruptibili [illegible] [illegible] ex [illegible]
[illegible] [illegible] sit [illegible] ē [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ut in [illegible] Cæli sit [illegible]
[illegible] illius [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in
[illegible] hæc postulare [illegible] postulare [illegible]
[illegible].

Ex dictis [illegible] [illegible] [illegible] ē ejusd
213 spōi [illegible] [illegible] intelligatur.
[illegible] [illegible] ē [illegible] [illegible] Plures
ex [illegible] qd [illegible] [illegible] spatium sunt [illegible].
[illegible] [illegible] sit assignare [illegible] qd [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] spatii: [illegible] pars [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
et pars [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] in 1.ª [illegible] [illegible] [illegible]
ē in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] pars [illegible] [illegible] ē in [illegible] ō ejusd spōi [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ejusd [illegible] [illegible].

[illegible]

233

Dubium 8um

Possibilis sententia divisa speciei ad tract. q. de facto datur.

224 Arr. Hurt. Ovied. S. Kat. — Est affirm. c. Arr. Hurt. Oviedo. S. Kat. Cit. 279 Prob. 1° qui nulla appareat implicantia in eo, qd Ds potu-erit unam visam Albi, post decipere p. illius colores et rationem, Ds vero dividere spei ab hac q. de facto datur, q. dividam spe cognitum: q. alb. 2° qa in impl. visa q. non sit capax alias 4 specialem: q. Ds pot. producere dum hac q. de facto datur. 3° qa in implet visa q. postulet infinit. q. separabilis ... hab. q. de facto datur et ab in continua ... q. Ds vero vit divid. Spei q. alb.

225 CC. M. Sorr. Albl. Rub. S. Kat. — Objicies 1° p. CC. M. Sorr. Albl. Rub. et alij qui citat S. Kat. cis 278 si eet possibi-lis visa divisa spei deberet jam de facto Ds ei dare, q. non e possibilis. Alioq. visa qa multis possibilia q. de facto non ante nam possibilis alij mundus, et tamen de facto non datur sicut et multa alia possibilia. Eis aut ex q. obligationibus non da-tur de facto visa divisa spei, e ipsa exigentia qui eidem visa q. de facto datur, mutuatur p. quamq. speciem dein nu-llum heri q. faciat ad inducendam divisionem specierum in materia.

225 — Objicies 2° sive illa visa possibilis eet spe-cie distin. q. de facto datur sive non, sicut spe-cifice ... non ... qd a. non eet visa 2a q. ... sed ... impossibilium. non 2um qd hoc q. de facto

dat̃ ē oium imperfectissima ꝯ quæ nihil n̄ Δūm 226
qd n̄ posint dari duæ spēs [illegible] perfectiore. Et illam
maxim pr̄ [illegible] pōe cē [illegible] perfectiorem hac ꝗ [illegible]
ꝑ imperfectiorem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Si pōt decip-
ere [illegible] ꝯ [illegible] [illegible] ꝗ ꝺ facta dat̃ neq
[illegible] [illegible] [illegible] hac in [illegible] eius [illegible]
comparatiue ad [illegible] n̄ ūa ad aliquam.

Sōt Δūm si pōt decipere pauciorib. ꝯ
ignobiliores quam pōt decipere hæc ꝯ facta neq [illegible]
[illegible] hæc [illegible] sit omium imperfectissima: nam [illegible] di-
[illegible] comparatiue ad [illegible] philos. n̄ cū comparatiue ad alias
[illegible] ad [illegible] diximus. pōt Δūm si illa [illegible] pr̄ [illegible]
et deceptiua [illegible] al [illegible] [illegible] [illegible] at ē hæc qm
ꝯ facta neq [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in os-
tendimus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ꝯ [illegible] [illegible]
2 a n̄ 25 ut ostendimus pōe duas spēs cē [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Obiicies 2° [illegible] q ē [illegible] n̄ admitti [illegible]
227 Δe alium [illegible] [illegible] tertium alterius
Δei [illegible] in [illegible] : ꝯ [illegible] q ē [illegible] [illegible] [illegible] admi-
[illegible] [illegible] alium [illegible] imperfectiorem, hec [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ꝺ ē qd [illegible] ē [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] imaginabilem ꝯ ideo nec admi-
tit alium [illegible] [illegible] [illegible] q tertium alterius [illegible]: [illegible]
[illegible] ꝺ ē [illegible] in [illegible] al ꝗ [illegible] [illegible] [illegible] al-
[illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Obiicies 4: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
228 [illegible] [illegible] illas [illegible] et pōt [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: ꝗ [illegible] pōt decipere, [illegible] [illegible] et
[illegible]: [illegible] [illegible] n̄ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: n̄ [illegible]

282 quod illas contineat tanquam cum materia vel de [illegible] hoc mo-
do non continet aliam quantitatem materia non requiritur quod illas contineat
tum ut cum materia [illegible] tum ut [illegible] in ordine ad negativas. Unde
materia debet aliquo modo continere formam et ejus animam: ex eo
autem quod contineat unam in se, ipsa debet continere; sed ex eo
quod capiens potest recipere aliquas quantitates, sive accidentia
in se, ipsa recipere [illegible] potest; nec est de ratione su-
blimioris esse substantiam [illegible] omnium formarum, quod illas tum [illegible]
[illegible] capax aliarum [illegible] habet negative.

Objicies 5.º contra: probatum autem est, quod distinguitur

229 materia non est autem quod non potest esse primum distinctivum
[illegible] materiam: autem pluralitas [illegible] est quod distinguitur [illegible]. Aliquis
[illegible] pluralitas negativas. Unde materia [illegible] distingueretur ab alia
[illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] propriam me-
tam distinguitur [illegible] [illegible] et numerice
ab alia [illegible] [illegible] [illegible] indiv[idu]aliter.

Objicies 3.º illa materia possibilis [illegible]

223 [illegible] ab hac quod de facto
data [illegible] [illegible]: [illegible] quod non est possibilis [illegible]
[illegible] quod [illegible] quod de facto data sit [illegible]
dispositionem [illegible] ibi illa materia [illegible]
[illegible] [illegible] de facto [illegible] quod [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] illam formam possibilem [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible]
in 2.º quod falsum est non esse possibilem quantitatem [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] capacitatem ad recipiendam [illegible]
[illegible] numerum dispositionum [illegible] formas et alias
[illegible] quantitates [illegible] ad [illegible] extendun-
[illegible] [illegible] in [illegible] quantitate non esse [illegible]
[illegible] differant [illegible] [illegible] [illegible]

Non obstat ex 2ª p[ar]tis in varium q[uo]d q[ui]vis 133
221 q[uan]titas q[uan]tu[m]v[is] se ad minimas sit receptiva om[n]i[um]
dispositionum f[ormae] tamen impediri ab exercitio vel s[ed] n[on] dat[ur] ut
q[uan]titas impediri q[uan]titas m[ate]ria caelestis nec recipiat disposito-
nes ad formas sublunares, et in opinione asserente m[ate]riam cae-
lestem esse diversae speciei a sublunari, et in op[inion]e asserente
incorruptibilitatem caelorum ab exercitio vel fit. Unde hanc
rationem dum est illas quantitates esse ejusdem speciei quod habent eundem
effectum formalem extendendi materiam, et tandem ad replendum
locum item esse proprietatem q[ua]litatem m[ate]ria ut est ipsa visi-
va et tactiva lumin[is] et ex p[ar]te [illegible].
222 Ad finem ad[dit]e adhuc esse probabilem m[ate]riam
diversae speciei quamvis non possit recipere nec ap-
petere nec valuerere formas quam habet quae est facto dati tum quod
possit in forma quae separabilis quam habet quae est tanto dat tu
quod possit postulare proprias dispositiones et diversae speciei quam
habet m[ate]ria postulat tum quod possit petere alia p[ro]dicta in-
secta quamvis nobis eis nota sed et si m[ate]ria quam admi-
tis possibilem foret tum capax caelum formae non ti-
bi ratione quorum ex ipsa non est comburendum quamvis esset
stupa nec expellendam formam et in igne q[ua]lelibet sed
caelum forma non ca[pi]t a digne sibi conform[em] q[uonia]m ra[tio]
probabilem aliquam m[ate]riam est incapax recipiendi formam ign-
is et illius dispositiones possit tamen illa m[ate]ria in specie formae quae
est capax recipere plures et plures in indies et una
forma in aliam transmutare.

224

Dubium 4

An possibilis sit materia capax unius tantum formae corruptibilis

R. A. Arr. Suar. assignatum possibilitatem ita illam nam illa forma est corruptibilis per transmutationem et ita manet materia denudata omni forma quam impossibile est naturaliter. Respondetur est esse materiam cum ea esse postulantem formam et hoc postulat non perire. Admissa forma significativa aut quod tantum materiam in se transmittat et se sit corruptibilis per alterius vel illius materia non potest corrumpi et hoc assignat P. Suar. in materia d. 13 sect. 12 num. 6.

Affirmative cum P. Arr. Suar. Arr. Suarez tractatu 1 num. 283 probat quod nulla assignabilis implicantia [illegible] possibilitatem talis materiae ut constabit ex solutione argumentorum quae pro parte contraria afferuntur. Arg. 1° talis forma cujus est capax haec materia est una tantum in individuo et in specie: non sum quod non assignabilis ratio cur ista forma non habeat alia individua ejusdem speciei: deinde illa materia potest recipere aliquam formam ex his quae de facto dantur quae specie non differunt. Non sum quod per omnes formas illius speciei corruptibiles est [illegible] illam materiam ut primam et materia corruptibilis est [illegible] illas ipsas ut aliis aliis [illegible] destructa talis forma sat diversa potest in formam alia quam primam materia non est capax unius tantum formae sed plurium formarum.

224 Respondetur tamen formam cujus est capax illa materia esse unam in individuo et specie distinctam ab omnibus aliis non tamen specie tantum ut 2a pars probat. Nec obstat 1a ratio in contrarium, quod sit non assignabilis ratio cur non sit possibilis alia forma ejusdem speciei. Respondetur enim assignari rationem implicantiae quae est optima ratio ad defendendam possibilitatem alicujus entitatis. Deinde dantur [illegible] ad mittendum de facto multiplicis media diversa speciei ita ut unum non habeat aliud simile in specie, neque sit possibile in specie diversum, sed nos dicimus de possibili possumus admittere unam formam quae ab omni alia differat specie, ut sit ostendendum est in materia.

225 Neque obstat 2a ratio in contrarium, dum enim

ē illam mām n̄ pōe recipere aliqm fām ex iis, 225
q̄ de facto dantr ɔ in rēbs et nulla appareat ɔ in plu
inferes: ḡ Ds n̄ pōt producere plā indiā illius spēi.
cf. Dicendo tūm qd sōl ē ɔplacibile à Deo illud qd
ē possibile: cuis n̄ sint possibilia plā indiā eiusd spēi;
hic à Dēo n̄ st ɔplacibilia. Inferes 2°: ḡ illud indiū
quid t spēi ēēt sūt Ds. q ē unum ɔstate tūm in-
dduum n̄ hēns aliud sbī cf. dq illorm ēēt sūt Dūd.
ē n̄ pōet admittere aliud sibi in qd quinired Deo
Sdo: ēēt sūt Ds. id ē in ōib assimilaret Deo neqlt.
dem. sic de facto dante multa pdata intrerūs in qq
hērit ɔ Deo similitudinem; dtr n̄ sūt nullam in
uoluit repugnām: ḡ sōlr ɔpossibili in illa mā
t fōā.

226 Dex: q̄uis illa mā sōl pōet recipere a-
liqm fām ɔhērēt alias eiusd spēi id
n̄ minueret capacitatem mā ad ōēs alias fāas eius-
d spēi. Quadmōm sā hāta ɔ unam tūm substan-
tiām n̄ desinit ēē capax etc ɔ alias sbsistentias sbs-
minete: ḡ adhuc pōet ēē capax unius tūm fōe in-
indiuo et ɔtrāt qā illa mā reciperet ōēs fāas eiusd
spēi si in ɔtrāte ft indtrāte hanc t illam. ita ut
cf. ɔtenta ēēt ɔhac t illa fōā sic qīi sūt illas infor-
mare et q̄uis n̄ pōt hēre suceptiue ōēs fāas eiusd spēi
n̄ ideo desineret ēē illarū capax: ex mō q̄ tā tamab-
pperit et postulat aliqm subsistentiam in ɔtrāte, ita ud
tū ab illa auferente hac q̄m hēt de facto postulata
tiam eiusd spēi in ɔtrāte et sucessiue hendam.

227 cf. sūt n̄ magis facilitt dici pōe, ḡ ɔ hac
mā n̄ ē quo oppud Deo et ....ē

226 at Ath. nig.ant v. probilis tum sit mā capax uni-
onis tum fōr corrubilis ō nulla mā posit recipere si-
multe infinitas fōas ejusd. spēi dum ē non n. cō-
quentiam agitari debitam und illa mā solt p alterj
informari ex incorruptibilis ō uy si agentia natia
n. posit introducere dispōes pducentes ad corruptionem
cum ex incapacitate mā: q. probat esd exs ista na-
nā in ord ad subsistam: nā cū hanā ordinate
ō hāte et ē capax cujuslibet subsistā hanā min-
dus: ut si auferatur 1ª nat. p ducat aliam nō dis-
tam p q̄m tūte ō expleatur: q. autem ita ō tūte deduna
ut n. posit nat. admitteret aliam hic solt ē p alterij
q. si tūte agentia natia nō posuit expelere tam
nō cūo ē admittere ex incapacite ipsius mā: q. sit
ō mā in ord ad illas fōas ejusd. spēi.

228 Inst: illa mā pōt capi aliqm exigly
fōis indetate et disjunctive ita ut posset q̄n-
libet recipere si prius n. recipiat aliam q̄m ad munū
recuperat Dīa aptaiy se ā nimine comprendam indde
et ab illo hoc cui facta fuerit renelas pot cogni ā P̄ri
1 ā P̄ti indetate et disjunctive et sol qd ab uno cog-
nate n. pot cūo alio cogni: ie q ex pte ittuy Pri et P̄ti
dabitur capy indtātiy ad tim ... ita ut disco-
nāt ā 1ª n. posit jam cogni ā 2ª: q ut sit enim mā
capax unionis tum fōi sin indus.

229 Afirmando tum any: q alicy mā ad fōas
ē indetatiy sed detatiy: conipitat ipsa-
met entite et ipsa fōa: q nulla mā ē indetāta: sit
obj cunt cum illy ajy ad tum n. ē indetātiy sed de-
tātiy sit n. ē ... ad ōtum et unicy ad extra

ni indifferens ad contrarium: sicut non est possibilis actio quae dilat 137
ordo ad aliquem terminum disjunctive et indefinite, et id dum
cognoscit et vivit, ita non erit possibilis aliqua actio quae dilat
ordo ad terminos indefinite et disjunctive.

230 Unde dicitur esse illam creatam esse impossibi-
lem independentem quae sit rationis creatas ex
se potentia habere aequalem contrariam ad cognoscendum: sicut non potest
ni dicere ordinem ad aliquem primum contrarium quod piet exprimi aequ
unius cognoscit. Alia creatura ita est cognoscibilis ad illud primi
quae ut sit ad cognoscibilis ab illud primi a Deo prius non cognoscitur
quod cognoscitur contingens in illa primi in habitu existens esse actum
quem illius principii habebat ad cognoscendam eandem creaturam atque il-
lius primi ante quam istam creaturam cognosceret a Deo habebat vir-
tutem ad cognoscendam creaturam: quod est possibilitas mutare
ejus essentiam.

231 Arg. 2o illa natura esset quae non esset corruptibilis: non est
corruptibilis quae esset creata: esset corruptibilis quae destru-
ta forma corruptibili non posset aliam recipere formam perfecte ne ma-
neret natura sine forma quae manet ancilla ad probandum quae supponitur
suppositum falsum quia sit illam formam destruam et corrumpi
quae omnis quae esset corruptibilis per aliam existens hanc materiam mane-
ret in corruptibilis quamvis sit materia non potest recipere quamvis dis-
positivas ad aliam formam cum posset esse major ordine num-
quam materia maneret natura sine forma nisi in casu corrumpe-
rete. Ad 2o respondeo non nullam videri impossibilitatem inde
quod sit possibilis materia quae natura manet sine forma aequ caetis ad-
finitis probat. unde dicimus illa materia non esset sed substantiam gene-
rationem bene potest esse sic conservari a Deo quando corrumperetur.

232 Arg. 3o illa materia esset capax omnium quae omnis quae-
sitantum per quae dispositiones ad suam formam

108 corrumpi dicemus: quia agentia naturalia poterunt in illa introducere
dispositiones ad corruptionem suam formae. Probatur 2a pars antecedentis
Si per Lias qualitates illigat dispositiones quae poterunt expelli ab ag-
ente naturali per introductionem aliarum dispositionum ad novam
formam et illud debet dici: si per Lias qualitates illigat dispositiones quas a
Lo initio creationis postulantur et perit illa materia ad corruptionem
suam, quam sed ante ut ostendi dicit omnis materia Coeli ordinem ad
formam Coelestem: unde nullo pacto poterit admittere alias con-
trarias quae eam disponerent ad aliam formam et amitteret
P. Arr. Lam quod 2a sect. P. Arr. ed Ar. nu 231 cedendo tum
233 Propositio 4a: non tamen est de ratione materiae metaphysicae quod sit
indifferens ad formas metaphysicas, quam de ratione materiae physicae
quod sit indifferens ad formas physicas, quia sicut non est possibilis materia metaphysica
unaturum forma metaphysica, ita non erit possibilis materia physica capax
unius formae physicae. Probatur negando Lam et assignando disparitatem
quia materia metaphysica si est aliquid Coeli est de ratione ejus aut ex suo conceptu
dicit ordinem essentialem ad plura. At conceptus eius materiae physicae est quod essentialiter
sit L[?]um substantiale quod certe habet illa materia capax unius formae
unde solet et haec materia Lae et facta data est quod sit indifferens ad
formas, quod est intenta a materia tanquam Coeli substantiam generativum.
Propositio 5a: omnes formae corruptibiles in genere separabiles:
234 Probatur: si materia esset capax unius et aliarum esset cap-
ax: et ratione etiam quod omnis alias formae corruptibiles in formam
nihil immutat in debitum in materia unde formas omnis formae insufficientem
ac omnino quantum est ex se separabiles hoc non auget illius capaci-
tatem: dicitur materia solet postulat ab initio unam earum tantum
solet poterit eligere.
Propositio 6a: impossibilis est illius ita determinatus ad unam
235 potentiam ut aliam posset eligere: quod non implic-
abit materia ita determinatam ad unam formam, ut aliam non posset

recipere. Unde licet aliquis qui incorruptibile est obiectum quod nequit cogno- 109
sci a quodam ente creato, et in plaudit illius quod id potest cognoscere obiectum, et nandum aliquis nulla in apparet implica impossibilitate in illius ut aliqui dicimus. Ad illius proximum consequendum aliquis satis in ordine ad cognitionem claram et quidditativam, quod est in obiecto nulla appareat implicantia. Sed est omnino possibilis illius potentiae producere diuinam tum cognitionem et obiectum illam tum tum (excepta cognitione Diuina) quem nihil latere potest, de nouo probandum est in propriis materiis.

236 Quaeres: num illius satis sufficere cognoscit omnia entia possibilia: quia ex materia quod est facto data potest recipere omnes gratias possibiles: quia nulla est possibilis contradictio cum ad illam materiam est obiecto ante de cognitione futura et nandolicam quod num illius potentia obiecto eius ante sumptum in quo includunt omnia entia tum etiam omnia possibilia. deinde experimur nullum esse assignabile obiectum de quo non possimus cogitare et sic subiecti alterius est nulla esse assignabile implicantia in possibilitate alicuius formae cui repugnet existere in forma hanc materia per se facto data.

237 Hic dubitabitur illatum quod omnia possunt materia de quo est quies potest esse uiuentis? Affirmatiue. Quia sicut in eo nulla uidetur implicantia. Dices est ipsum debebat nutriri et augmentari cum hoc sit de ratione uiuentis, de ubi data nutritio et augmentatio nouis datur eruptis, producunt et aliquas partes materiae de alia de nouo acquirunt: quod assignatur implicantia in ratione uiuentis. Quod standum materias et illius in sinuatum probum non est de ratione uiuentis ante sumptum quod nutriatur et augmentetur, sed de ratione uiuente brutis quod de facto data. Unde te uiuens habet aliquas operationes uitales intelligendi et uolendi sine nutritione, et augmentatione quae operationes non

73

L. 1. 3 disponunt ad corruptionem et visite in corpore.

S. Thr.

Dici et pt te compositam here priam nate-

2. 3. 8 itiuam et augmentiuam, et alleri tri im-

peditam, nō tñ ñ valentes admittere dispositiones conducen-

tes ad corruptionem. Subiectum eius tam beatis impe-

ite ead pia, nō statu beatifico. Probatur tñ te compositum

calculandum ad ciuente corpore sit et deum adē corrupti-

bile, nō quia corruptibiles sunt dotati in originiae afferente

calores eë nihil corruptibiles, de quia diliete adē in corruptibiles

et calculante sunt in corruptibili corpore quod fiā in corruptibiles

Subsist.